

системі Міністерства охорони здоров'я України» №751 від 28 вересня 2012 року. (з змінами). *Офіційний вісник України*. 2012. №95. ст. 3857

4. Сенюта І.Я. Право на медичну допомогу в умовах COVID-19 крізь призму «мотрійчиного» законодавства. *Проблеми правового регулювання цивільних відносин в умовах COVID-19* : матер. Всеукр. науково-практичної онлайн-конференції (23 квітня 2020 р.) [Електронний ресурс]. За заг. ред. д.ю.н., проф. Є. О. Харитонова. Одеса : Фенікс, 2020. С.26-30.

5. Порядок призначення та застосування лікарських засобів для лікування коронавірусної хвороби (COVID-19): затв. Наказом Міністерства охорони здоров'я №1482 від 30 червня 2020 року. *Офіційний вісник України*. 2020. № 56, ст. 1771

Дідук Роксолана Геннадіївна
лікар-інтерн зі спеціальності «Судово-медична експертиза»
Інститут післядипломної освіти імені О.О. Богомольця

Науковий керівник:
Плетенецька Аліна Олександрівна
кандидат медичних наук
доцент кафедри судової медицини та медичного права
Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

ПОРІВНЯННЯ РОЛІ СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ У ВСТАНОВЛЕННІ ДІАГНОЗУ COVID-19 У ЗАМБІЇ ТА В УКРАЇНІ

Коронавірусна хвороба 2019 (COVID-19) – це інфекція дихальних шляхів, спричинена новим коронавірусом, який вперше був виявлений у Китаї, у грудні 2019 р. Хоча в більшості людей із COVID-19 розвивається легка або неускладнена форми захворювання, приблизно 14% мають тяжку форму захворювання та потребують госпіталізації та кисневої підтримки, а 5% потребують переведення до відділення інтенсивної терапії. У важких випадках COVID-19 може ускладнюватись гострим респіраторним дистрес-синдромом, сепсисом і септичним шоком, поліорганною недостатністю, включаючи гостре пошкодження нирок і серця.

Деякі країни повідомляють про загальний коефіцієнт летальності серед випадків в межах 1-6%.

Тяжчі форми захворювання спостерігаються у людей старше 60 років та тих, хто має хронічні захворювання, при цьому клінічне погіршення стану відбувається приблизно на 7 день хвороби. Діти, як правило, мають легку форму захворювання.

За результатами рентгенографії та КТ грудної клітки найчастіше повідомляють про такі ознаки, як двосторонні інфільтрати й ущільнення за типом матового скла, при цьому в аналізах крові часто спостерігається лімфопенія. Дані дослідження були проведені у Китаї під час діагностики коронавірусної інфекції. [1]

Судово-медичні експерти допомагають досліджувати і ідентифікувати смерть від нетипових інфекційних захворювань, у тому числі ті, що викликані COVID-19.

При виявленні першого підтвердженого випадку COVID-19 у Замбії, судово-медичні експерти розробили скринінговий метод, який виявляє випадки з підозрою на коронавірус, з метою профілактики вірусної інфекції. Предметом скринінгу була анкета, котру заповнювали найближчі рідні пацієнтів, котрі померли від COVID-19. За допомогою цієї анкети була отримана інформація про грипозні симптоми перед смертю хворих, наявність в анамнезі головного болю, кашлю, лихоманки, нудоти, блювання, діареї, ознобу, контакту з людьми, що мали подібні симптоми.

Згідно з цією анкетною випадки смерті були розділені на випадки з високим індексом підозри, з низьким індексом підозри, без індексу підозри і випадки без інформації про обставини і причину смерті.

У померлих з високим індексом підозри були наявні вище перераховані грипоподібні симптоми COVID-19.

Померлі з низьким індексом підозри мали супутні захворювання і після проведення додаткових досліджень у них також був виявлений COVID-19 [2].

Однак в Україні лікарі судово-медичні експерти не мають змоги і можливості використовувати дану методику через повну невідповідність нашої країни до пандемії. Брак коштів та обладнання спостерігається на кожній із медичних ланок, у тому числі і у судово-медичній службі, де експерти мають прямий контакт з контагіозними матеріалами.

Аутопсія інфікованого коронавірусною інфекцією пацієнта передбачає ізолювану стерильну кімнату з одноразовим інструментарієм та постійною фізичною і хімічною стерилізацією всього приміщення, а також миттєвою утилізацією зараженого інструментарію і одягу хворого. У нашій країні такі умови відсутні внаслідок недостатнього матеріального забезпечення бюро. Для ефективної роботи судово-медичної служби та забезпечення своєчасного виявлення заражених серед медичного персоналу необхідно проводити постійні діагностичні тестування з метою виявлення випадків інфікування.

Замбія, що відноситься до країн третього світу, змогла гідно зустріти пандемію, а також сконструювати шлях профілактики зараження медичного персоналу і миттєвого розпізнавання випадків коронавірусної інфекції. Україна виявилася невідповідною, відбувається постійне збільшення кількості хворих.

Список використаних джерел

1. Клінічна допомога при важкій гострій респіраторній інфекції: інструментарій. Адаптовано до COVID-19. Компенгаген: Всесвітня організація охорони здоров'я, Регіональний європейський офіс; 2020 (WHO/2019-nCoV/SARI_toolkit/2020.1), 16-19.

2. Luchenga Mucheleng'anga, Cordilia Himwaze (October 2020). The Role of Forensic Pathology in the COVID-19 pandemic in Zambia. *Forensic Pathology* 10 October 2020, 100147 doi.org/10.1016/j.fsr.2020.100147

Дроншкевич Єва Олегівна
студентка Юридичного факультету
Національний авіаційний університет

Науковий керівник:
Ергард Наталія Миколаївна
кандидат медичних наук, доцент
професор кафедри кримінального права Юридичного факультету
Національний авіаційний університет

ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ

Поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19 призвело до термінового запровадження обмежувальних заходів, що викликало деякі проблемні аспекти в демократичних правових державах, які виражалися в апелюванні громадянами до своїх конституційних прав і вимоги їх гарантії з боку держави.

Введення обмежень у зв'язку з запровадженням карантину викликало численні дискусії як в правовому, так і в науковому колі. Одні фахівці спирались на статтю 21 Конституції України, за якою права людини є невідчужуваними і непорушними та на частину 2 статті 22 Конституції України, згідно якої конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані [1]. Інші звертались до міжнародних нормативно-правових актів, зокрема до статті 29 Загальної декларації прав людини, що передбачає можливість обмеження прав, встановлюючи при цьому, що при реалізації своїх прав і свобод людина повинна піддаватися тільки тим обмеженням, які встановлені законодавством з метою забезпечення визнання і поваги до прав і свобод інших і задоволення справедливих вимог моралі, громадського